

Spørgsmål 1: Redegør for retsstillingen mellem Facit Forsikring, Simon Saxild og Cool Consulting på baggrund af de fremsatte krav.

Facit Forsikrings krav mod Cool Consulting

Det følger af EAL § 22, stk. 1, at skadeforsikringsselskabet indtræder i skadelidtes ret mod den erstatningsansvarlige i det omfang, der er betalt erstatning.

Facit Forsikring kan således gøre et regreskrav gældende mod Cool Consulting, såfremt sidstnævnte ifalder erstatningsansvar for skaden.

Det følger af DL 3-19-2, at en arbejdsgiver hæfter for det erstatningsansvar, som arbejdstagere pådrager sig ved culpøs adfærd i forbindelse med hvervets udførelse.

Uanset at oversvømmelsen sker efter middagen, mens Simon Saksild befinder sig på sit hotelværelse, har skaden den fornødne tilknytning til hvervet. Det er herefter afgørende, om Simon Saxild har forvoldt fugtskaderne ved culpøs adfærd.

Da Simon Saxilds træthed skyldes en kraftig og uforklarlig allergisk reaktion, har han ikke handlet culpøst ved at falde i søvn uden forinden at lukke for vandet. Derimod er det culpøst, at han ikke straks den efterfølgende morgen lukker (helt) for vandet og underretter Hotel Heksekedel om det hændte. Efter det oplyste medfører denne adfærd, at skaden udvikler sig og dermed kommer til at koste 25.000 kr. mere end ellers at udbedre.

Mens Simon Saxild dermed er ansvarsfri for så vidt angår den "første" del af skaden, ifalder han som udgangspunkt erstatningsansvar for den "sidste" del af skaden, som kan opgøres til 25.000 kr. Det bemærkes, at EAL § 19, stk. 1, ikke finder anvendelse, da skaden er forvoldt ved udøvelse af erhvervs-mæssig virksomhed, jf. EAL § 19, stk. 2, nr. 2.

Simon Saxilds adfærd kan ikke anses for abnorm, hvorfor Cool Consulting hæfter for denne del af skaden, jf. DL 3-19-2.

Facit Forsikring kan herefter gøre et regreskrav gældende mod Cool Consulting på 25.000 kr.

[Bo von Eyben & Helle Isager: Lærebog i erstatningsret (9. udg., 2019) s. 89 ff., 161-168, 170-173 og 513-516].

Cool Consultings krav mod Simon Saxild

Spørgsmålet om, hvorvidt Cool Consulting kan kræve de 25.000 kr., som Cool Consulting må betale til Facit Forsikring, dækket af Simon Saxild, skal afgøres efter EAL § 19, stk. 3, og § 23. Uanset at skaden er forsikringsdækket, er Simon Saxild ikke ansvarsfri efter EAL § 19, stk. 3, idet det må anses for groft uagtsomt at forlade hotelværelset uden at lukke (helt) for vandet og uden at orientere hotelpersonalet.

Herefter kan Cool Consulting kræve erstatningen til Facit Forsikring dækket af Simon Saxild, "... i det omfang, det findes rimeligt under hensyn til den udviste skyld, arbejdstagerens stilling og omstændighederne i øvrigt", jf. EAL § 23, stk. 1.

Henset til den udviste skyld må det antages, at Cool Consulting har regres, men det afgørende ved bedømmelsen er, at der foretages en kvalificeret diskussion under henvisning til de relevante momenter, jf. EAL § 23, stk. 1.

Det anses for en mindre fejl, såfremt det med en fornuftig argumentation konkluderes, at Simon Saxild alene har handlet simpelt uagtsomt og dermed er ansvarsfri allerede efter EAL § 19, stk. 3.

[Bo von Eyben & Helle Isager: Lærebog i erstatningsret (9. udg., 2019) s. 174-176, 507-513 og 518 f.].

Spørgsmål 2: Redegør for retsstillingen mellem Greta Gynt, Simon Saxild og Katinka Karlsen.

Som grundejere har Simon Saxild og Katinka Karlsen pligt til at rydde sne snarest muligt efter snefald. Snevejret ophører efter det oplyste kl. 6.00 om morgenen, mens Greta Gynt glider kl. 13.00 om eftermiddagen. Simon Saxild og Katinka Karlsen har herved overtrådt vinter- og renholdelsesregulativet.

At snevejret var uventet, er ikke ansvarsfritagende for hverken Simon Saxild eller Katinka Karlsen, og det er culpøst, at der kl. 13.00 endnu ikke er foretaget glatførebekæmpelse. Dette gælder særligt, når der er tale om en stærkt befærde hovedgade.

Simon Saxild og Katinka Karlsen er dermed solidarisk erstatningsansvarlige over for Greta Gynt. Det bemærkes, at den indbyrdes aftale om fordelingen af *snerydningforpligtelsen* ikke fritager Katinka Karlsen for erstatningsansvar, ligesom den indbyrdes aftale om *ansvarsfordelingen* ligeledes er uden retsvirkning i forhold til Greta Gynt.

Det må herefter afgøres, hvordan ansvaret skal fordeles indbyrdes mellem Simon Saxild og Katinka Karlsen.

Aftalen om ansvarsfordelingen er indgået inden skadens indtræden og er således ugyldig, jf. EAL § 27, stk. 2, 1. pkt. Ansvar må i stedet fordeles i henhold til EAL § 25, stk. 1. På den ene side taler det for at pålægge Simon Saxild det fulde ansvar, at han ifølge aftalen var forpligtet til at rydde sne. På den anden side kan der under henvisning til, at driftsudgifterne deles ligeligt mellem parterne, argumenteres for, at ansvaret også må fordeles ligeligt.

Det er formentligt mest nærliggende, at Simon Saxild pålægges det fulde ansvar i det indbyrdes forhold, jf. U 2016.3327 H (som imidlertid ikke er nævnt i lærebogen), men det afgørende ved bedømmelsen er, at der foretages en kvalificeret diskussion under henvisning til de relevante momenter.

[Bo von Eyben & Helle Isager: Lærebog i erstatningsret (9. udg., 2019) s. 97-100, 113, 118-124, 134 (note 46), 490-497, 500 f. og 546 f.].

Spørgsmål 3: Hvordan er retsstillingen mellem Greta Gynt og Mobilus.dk?

Spørgsmålet er i første omgang, om der er indgået en bindende aftale om køb af smartphonen for 4.995 kr.

Mobilus.dk's udbud af en prismærket, generisk vare på en hjemmeside, der fungerer som en webbutik, må anses for et tilbud.

Udgangspunktet er derfor, at der i kraft af Greta Gynts rettidige og overensstemmende accept er indgået en bindende aftale. Aftalen er dog ugyldig efter AFTL § 32, stk. 1, idet Greta Gynt ikke kan være i god tro om fejlskriften henset til hendes viden om, at alle andre udbydere sælger smartphonen til en markant højere og identisk pris, og at der er tale om den nyeste model, der lige er kommet på markedet. Greta Gynt kan derfor ikke kræve at få mobiltelefonen for 4.995 kr.

Da Greta Gynt er i ond tro allerede ved indgåelsen af aftalen, er det ikke relevant at overveje AFTL § 39, 2. pkt.

Spørgsmålet er dernæst, om der er indgået en bindende aftale om køb af smartphonen for 8.995 kr.

Leo Larsen afgiver i sin mail et tilbud om salg af smartphonen for 8.995 kr. Tilbuddet er dog ikke bindende for Mobilius.dk, da Leo Larsen handler uden for sin stillingsfuldmagt, og da der ikke er grundlag for at antage, at Leo Larsen på andet grundlag er bemyndiget til at sælge smartphonen med rabat. Det er uden betydning, at Leo Larsen påstår at være salgsschef, ligesom det er uden betydning, at Greta Gynt er i god tro.

[Mads Bryde Andersen: Grundlæggende aftaleret (4. udg., 2013), s. 178 f., 259-263, 271 f. og 274-276].

Spørgsmål 4: Er Leos opsigelse bindende?

Leo Larsens opsigelse er kommet til kundskab hos Dorthe Didriksen, før Leo Larsens tilbagekaldelse er kommet frem. Udgangspunktet er derfor, at tilbagekaldelsen ikke er rettidig, jf. princippet i AFTL § 7. I særlige tilfælde kan en senere fremkommet tilbagekaldelse dog tillægges retsvirkning efter princippet i AFTL § 39, 2. pkt. I det foreliggende tilfælde har opsigelsen endnu ikke virket bestemmende på Mobilius.dk's handlemåde, tilbagekaldelsen sker allerede om formiddagen den følgende dag, og der er tale om en medarbejders tilbagekaldelse af sin opsigelse, hvilket iht. retspraksis behandles forholdsvis lempeligt, jf. lærebogen s. 184. Leo Larsens tilbagekaldelse må derfor tillægges den retsvirkning, at opsigelsen ikke er bindende.

[Mads Bryde Andersen: Grundlæggende aftaleret (4. udg., 2013), s. 182-188].

Spørgsmål 5: Giv en begrundet redegørelse for, om Mobilius.dk kan kræve 2.000 kr. af Ibi Ibsen.

Mobilius.dk's oprindelige krav på Ibi Ibsen forfalder til betaling den 1. januar 2011, og udgangspunktet er, at forældelsesfristen på tre år beregnes fra dette tidspunkt, jf. FOL § 2, stk. 1, og § 3, stk. 1.

Dokumentet, som underskrives af Ibi Ibsen og overleveres til Mobilius.dk, er et gælds-brev, hvorefter forældelse imidlertid først indtræder 10 år efter forfaldstiden som angivet i gælds-brevet, dvs. den 1. juni 2021, jf. FOL § 5, stk. 1, nr. 1.

Spørgsmålet er, om forældelsesfristen afbrydes ved, at Ibi Ibsen den 1. marts 2021 betaler 1.000 kr. til Mobilius.dk, jf. FOL § 15. Da betaling af afdrag ikke i sig selv udgør en erkendelse af restgælden, og da Ibi Ibsen i hele perioden – også i forbindelse med betalingen af de 1.000 kr. – afviser at skyldte Mobilius.dk yderligere, afbryder betalingen ikke forældelsesfristen.

Mobilius.dk's fordring mod Ibi Ibsen forældes således den 1. juni 2021, hvorefter Mobilius.dk ikke længere kan kræve betaling af Ibi Ibsen.

[Hans Henrik Edlund (red.): Dansk Privatrete (21. udg., 2020) s. 367, 374 og 390-392].